

ROZGLASZAJĄCY (2) *part praes act*

N sg m rozgłaszający (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Podający do wiadomości, oznajmiający, głoszący [co gdzie] (2) : Był Ian ná pułzczy chrzczący/ y rozgłafzaiący chrzeft pokuty/ ná odpułzczenie grzechow. LatHar 684.

Wyrażenie: »rozgłaszający po wszystkim świecie« (1): Tyś ielt wybrány łtátek ś. Páwle Apoštole.

(–) *Káznodzieiá/ rozgłafzaiący prawdę po wzyłtkim łwiecie. LatHar 432.*

Cf **ROZGLASZAC**

MC